

4 Απριλίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΜΙΧΑΗΛ ΜΟΥΡΤΖΙΝΟΣ,

Ενάγων,

v.

ΠΛΟΙΟΥ “GALAXIAS” ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 198/88)

Απόδειξη — Ένορκος δήλωση που έγινε από πρόσωπο που βρισκόταν στο εξωτερικό ειδικά για να χρησιμοποιηθεί σαν μαρτυρία στην υπόθεση — Κατά πόσο μπορούσε να γίνει αποδεκτή σαν μαρτυρία σύμφωνα με το άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ.9.

5 Απόδειξη — Αποδοχή γραπτών δηλώσεων σαν μαρτυρίας, σύμφωνα με το άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου Κεφ.9 — Δίδεται ευρεία ερμηνεία στον όρο γραπτές δηλώσεις — Περιλαμβάνονται και ένορκες δηλώσεις που έγιναν στο εξωτερικό ειδικά για να χρησιμοποιηθούν σαν μαρτυρία στην υπόθεση.

10 Απόδειξη — Αποδοχή γραπτών δηλώσεων σαν μαρτυρίας, σύμφωνα με το άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9 — Είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό μέρος της δήλωσης και να αγνοηθεί άλλο μέρος της δήλωσης που δεν συνάδει με τις πρόνοιες του νόμου και των αρχών του Δικαίου της Απόδειξης.

15 Απόδειξη — Άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9 — Έννοια του όρου “ενδιαφερόμενον πρόσωπον” — Δύο σχολές ερμηνείας — Με οποιοδήποτε κριτήριο στην παρούσα περίπτωση ο ένορκως δηλώσας δεν μπορούσε να θεωρηθεί “ενδιαφερόμενο πρόσωπο”.

20 Κατά την ακρόαση της αγωγής, ο εναγόμενος ζήτησε να κατατεθεί και να γίνει αποδεκτή σαν μαρτυρία σύμφωνα με το άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, ένορκως δήλωση που είχε γίνει στην Αγγλία από κάποιον Peter Vernon Stanley Stubbs. Με προηγούμενη ενδιάμεση απόφαση του Ναυτοδικείου (δες 1993 1 Α.Α.Δ. 740) είχε επιτραπεί δυ-

νάμει του άρθρου 4 του Κεφ.9, η προσαγωγή σαν μαρτυρίας ενός φαξ που το ίδιο πρόσωπο είχε αποστείλει στον ενάγοντα. Μέρος της ένορκης δήλωσης ασχολείται με τον σχολιασμό του εν λόγω φαξ και εξέθετε τις απόψεις και θέσεις του Stubbs σχετικά με την ορθή ερμηνεία και την σημασία του εν λόγω φαξ.

5

Ο ενάγων έφερε ένσταση στην αποδοχή της ένορκης δήλωσης ισχυριζόμενος ότι (i) δεν είχε αποδειχθεί ότι δεν ήταν εύλογα πρακτικό να εξασφαλιστεί η παράσταση του Stubbs στο Δικαστήριο, (ii) ο Stubbs ήταν "ένδιαφερόμενο πρόσωπο" στην έννοια του όρου του άρθρου 4(3) του Κεφ. 9, και κατά συνέπεια η δήλωσή του δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή, (iii) οι αναφορές του Stubbs στην ερμηνεία και σημασία του φαξ που είχε γίνει δεκτό σαν τεκμήριο στην αγωγή, ήσαν ανεπίτρεπτες και δεν μπορούσαν να γίνουν αποδεκτές, και (iv) το γεγονός ότι η ένορκος δήλωση είχε γίνει ειδικά για να χρησιμοποιηθεί στην παρούσα διαδικασία την καθιστούσε μη αποδεκτή σαν μαρτυρία, σε αντίθεση με το φαξ που είχε σταλεί σε ανύποπτο χρόνο.

10

15

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Η έννοια του όρου "έγγραφη δήλωση" στο άρθρο 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, έχει ευρεία ερμηνεία, και περιλαμβάνει ένορκες δηλώσεις που έγιναν στο εξωτερικό, έστω και αν έγιναν ειδικά για να χρησιμοποιηθούν στην συγκεκριμένη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου.

20

(β) Αν και υπάρχουν δύο σχολές ερμηνείας του όρου "ένδιαφερόμενο πρόσωπο" στο άρθρο 4(3) του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9, στην προκειμένη περίπτωση, με οποιοδήποτε κριτήριο και αν εξεταζόταν το θέμα, ο ενόρκως δηλώσας δεν μπορούσε να θεωρηθεί ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην έννοια του άρθρου 4(3).

25

(γ) Το μέρος της ένορκης δήλωσης που αναφερόταν στην ερμηνεία και σημασία του προηγούμενου φαξ που είχε στείλει ο ενόρκως δηλώσας ήταν απαράδεκτο σαν μαρτυρία, διότι η αξιολόγησή και ερμηνεία της μαρτυρίας είναι θέμα του Δικαστηρίου και όχι των μαρτύρων. Το γεγονός αυτό δεν οδήγησε στην απόρριψη ολόκληρης της ένορκης δήλωσης, αλλά μπορούσε να γίνει δεκτή η δήλωση ως προς το υπόλοιπο περιεχόμενό της και να αγνοηθεί το μέρος που ήταν απαράδεκτο σαν μαρτυρία.

30

35

Η αίτηση επιτράπηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ozzard-Low v. Ozzard-Low & Wonham [1953] 2 All E.R. 550,

Plomien Fuel Economiser Co. Ltd v. National Marketing Co Ltd [1941] 1 All E.R. 311.

5 Ένσταση.

Ένσταση από τον δικηγόρο του ενάγοντα κατά της προσαγωγής αποδεικτικού υλικού από τον διευθυντή της εναγόμενης εταιρείας, ο οποίος ενώ κατέθετε σαν μάρτυρας επιχείρησε να θέσει υπόψη του δικαστηρίου Ένορκη Δήλωση προσώπου που έγινε εκτός Κύπρου ενώπιον συμβολαιογράφου.

N. Κλεάνθους και Α. Χαβιαράς, για τον Ενάγοντα.

A. Θεοφίλου, για τους Εναγόμενους.

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη ενδιάμεση απόφαση. Ανέκυψε νέο πρόβλημα αναφορικά με την προσαγωγή αποδεικτικού υλικού. Αυτή τη φορά ενώ κατέθετε ο διευθυντής της εναγόμενης εταιρείας. Ο μάρτυς επιχείρησε να θέσει υπόψη του δικαστηρίου ένορκη δήλωση προσώπου που έγινε εκτός Κύπρου ενώπιον συμβολαιογράφου στις 28/1/94. Η δήλωση φέρεται να έγινε και υπογράφηκε από κάποιο Peter Vernon Stanley Stubbs στην αγγλική πόλη Λίβερπουλ στην οποία δίνει και διεύθυνση. Ο μάρτυς είτε πως 20 συνάντησε τον κ. Stubbs μερικές μόνον ημέρες πριν την τελευταία δικάσιμο. Κατά τη συνάντηση του παρέδωσε τη δήλωση αυτή, που 25 τιτλοφορείται “Statement of Witness”, για χρήση στη δίκη. Ζήτησε από τον κ. Stubbs να έλθει στην Κύπρο για να δώσει τη μαρτυρία του νίνα voce. Δεν αρνήθηκε αλλά του ανέφερε ότι “τα προβλήματα και οι συνθήκες” δεν του το επέτρεπαν. Είχε καταβάλει και άλλες προσπάθειες μέσω των αντιπροσώπων του, αλλά απέτυχαν. Στη δήλωση του κ. Stubbs, που είναι ενώπιον μου στο πλαίσιο διερεύνησης 30 της δυνατότητας προσαγωγής της σαν μαρτυρίας, αναφέρει σαν λόγο μη προσέλευσης του “due to my personal circumstances it is impossible for me to travel and attend any hearing in Cyprus....”

Πρέπει να υπομνησθεί στο σημείο αυτό ότι με βάση τις διατάξεις του άρθρου 4 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9 και για τους λόγους που επεξηγώ σε προηγούμενη ενδιάμεση απόφαση μου

αποδέχθηκα (μετά από ένσταση και συζήτηση) σαν τεκμ. 18 τηλεομοιοτυπικό μήνυμα (fax). Τούτο φέρεται να είχε συντάξει και αποστείλει στον ενάγοντα το ίδιο πρόσωπο. Το fax είχε καταθέσει ο τελευταίος στη διάρκεια της μαρτυρίας του. Δεν μας ενδιαφέρουν εδώ όλες οι λεπτομέρειες του περιεχομένου και οι συνθήκες αποδοχής του. Βασικά αναφερόταν στην εξεύρεση δανειοδότησης του ενάγοντα έναντι υποθήκευσης του εναγόμενου πλοίου για την εκτέλεση συμβατικής υποχρέωσης του, που αποτελεί ένα από τα κύρια επίδικα θέματα. Ας σημειωθεί ότι το έγγραφο εκείνο έγινε δεκτό ως μαρτυρία πάνω στη βάση ότι οι προσωπικές προσπάθειες του ενάγοντα για εντοπισμό του κ. Stubbs, όπως και άγγλου δικηγόρου στον οποίο έδωσε σχετική εντολή, απέβησαν άκαρπες.

Η βεβαίωση εκτείνεται σε τρεις σχεδόν σελίδες. Ο κ. Stubbs αναφέρει ότι ήταν ο συντάκτης του τεκμ. 18 το οποίο υπέγραψε και έστειλε στον ενάγοντα· ότι ο τελευταίος τον παρακάλεσε από το Σεπτέμβρη του 1988 να μέσολαβήσει σε πιστοδοτικό οργανισμό για τη λήψη δανείου ενός εκατομμυρίου δολλαρίων Αμερικής με υποθήκη επί του πλοίου· και ότι ο ενάγων είχε γνώση, από τις συζητήσεις τους, των δυσχερειών εξασφάλισης του δανείου.

Ότι ακολουθεί είναι κατά βάση σχολιασμός του τεκμ. 18. Κρίνω σκόπιμο να το παραθέσω αυτολεξεί:

"My said telefax of the 7th November 1988 to Mr Mourtzinis was sent at his request as preliminary information to him of the procedures and market conditions when dealing with reputable financial institutions attempting to obtain a mortgage from them and was never intended as a loan or even an offer of a loan.

The mere purpose of my said fax was to inform Mr Mourtzinis of the procedures and prevailing circumstances and I was never asked by him or anyone else on his behalf for permission to use it as an offer for a loan, in fact this matter of financing GALAXIAS never proceeded any further and Mr Mourtzinis was well aware that the whole process would take a minimum of three months after a formal application would be formally accepted by any financial institution and after all requirements which would be asked from Mourtzinis were met by him in order to proceed to the consolidation of any mortgage."

Στη συνέχεια ο κ. Stubbs λέγει ότι δεν είσπραξε οποιodήποτε ποσό χρημάτων, αμοιβής ή δικαιωμάτων για υπηρεσίες στο θέμα αυτό. Τέλος, ισχυρίζεται ότι μίλησε μερικές φορές με τον ενάγοντα από το

τηλέφωνο στη διάρκεια των ετών 1992 και 1993. Αλλά του τόνισε ότι οι συνδιαλέξεις αυτές ήταν καθαρά κοινωνικού χαρακτήρα και όπως του κατέστησε απόλυτα σαφές από τα μέσα του 90 δεν διεκπεραίωσε οποιοδήποτε είδος δανειοδότησης.

- 5 Ο δικηγόρος του ενάγοντα πρόβαλε ένσταση. Επιχειρηματολόγησε ότι η προσκομιδή του εγγράφου προσκρούει στις διατάξεις του άρθρου 4(1). Και συγκεκριμένα της επιφύλαξης της παραγράφου (β). Ο μάρτυς των εναγομένων δεν καθόρισε πόσο χρόνο θα διαρκέσουν τα προβλήματα του κ. Stubbs που τον εμποδίζουν να κατέλθει στην Κύπρο. Ούτε αν το κώλυμα είναι μόνιμο. Πέραν του ότι είναι στο εξωτερικό πρέπει να αποδειχθεί ότι "δεν ήταν εύλογα πρακτικό να εξασφαλισθεί η παρουσία του". Αυτό δεν έγινε.
- 10

- Η προσκόμιση του εγγράφου αντιβαίνει και προς τις διατάξεις του εδ. 2 του άρθρου 4. Αλλά πρέπει να διαβασθεί σε συνδυασμό με το εδ. 3, που αποκλείει έγγραφο του οποίου ο συντάκτης διατηρεί συμφέρον στην έκβαση του δικαστικού αγώνα. Εδώ η ένορκη βεβαίωση δεν αποτελεί νόμιμο αποδεικτικό μέσο γιατί έγινε επίτηδες για να χρησιμεύσει σαν μαρτυρία. Δεν είναι έγγραφο που συντάχθηκε σε χρόνο ανύποπτο όπως το τεκμ. 18, αλλά αποτελεί απόπειρα ερμηνείας του τεκμηρίου αυτού, που τείνει μάλιστα να αντικρούσει. Η αποδοχή του τεκμ. 18 διαφοροποιείται από την ένορκη δήλωση και τους λόγους που προβλήθηκαν για την προσαγωγή της. Πέρα από αυτό η τελευταία δεν αποτελεί έγγραφο όπως, π.χ., μία επιστολή ή ένα συμβόλαιο.
- 15
- 20

- 25 Ο δικηγόρος των εναγομένων συμφώνησε ότι η ενδιάμεση απόφαση της 8/10/93 δεν αποτελεί έρεισμα για την παρουσίαση αυτής της μαρτυρίας. Αλλά την επικαλέσθηκε, όπως είπε, σε σχέση με τον προσδιορισμό της έννοιας του ενδιαφερόμενου προσώπου στα πλαίσια του εδ. 3. Και εισηγήθηκε ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τώρα έχει συμφέρον ο κ. Stubbs γιατί τίποτε δεν μεσολάβησε που να θεμελιώνει το στοιχείο αυτό.
- 30

- Ο δικηγόρος των εναγομένων επίσης συμφώνησε ότι μέρος του εγγράφου που επιδιώκει να καταθέσει σαν μαρτυρία είναι πράγματι σχόλιο που αφορά στο τεκμ. 18, το οποίο και προσπαθεί να ερμηνεύσει. Όμως επέμεινε ότι αυτό δεν αποτελεί κώλυμα για τη νόμιμη αποδοχή του. Ο κ. Stubbs θα μπορούσε να πει τα ίδια πράγματα, αν προσερχόταν, σαν μέρος της προφορικής μαρτυρίας του μέσα στο πνεύμα και το γράμμα του άρθρου 4(1). Και τούτο διότι το τεκ. 18 δεν κατέληξε σε σύμβαση με τρίτο. Παρέμεινε δήλωση του Stubbs που μπορεί να εξηγήσει.
- 35
- 40

Ο συνήγορος προχώρησε να εισηγηθεί ότι σε περίπτωση απόρριψης του παραπάνω επιχειρήματος του είναι δυνατό να προσαχθεί το έγγραφο για τα γεγονότα στα οποία αναφέρεται, τα οποία δεν συνιστούν σχόλιο ή ερμηνεία. Αντικρούοντας το επιχείρημα ότι δεν ικανοποιήθηκε η προϋπόθεση που θέτει η επιφύλαξη της παραγράφου (β) είτε ότι προβλήθηκε δικαιολογία για την άρνηση του Stubbs να παρουσιασθεί και να καταθέσει στο δικαστήριο.

5

Τα ερωτήματα που χρειάζονται απάντηση έχουν τη νομική τους όψη που πρέπει να αποσαφηνιστεί. Η κύρια πρόνοια του νόμου [(άρθρο 4(1))] είναι ότι στην περίπτωση που άμεση προφορική μαρτυρία αναφορικά με κάποιο γεγονός θα ήταν δεκτή, οποιαδήποτε γραπτή δήλωση που τείνει να το αποδείξει, θα είναι αποδεκτή σαν μαρτυρία του γεγονότος εκείνου, εφόσον έχουν εκπληρωθεί οι όροι που απαριθμεί η διάταξη. Το άρθρο 4(1) επιτρέπει την προσαγωγή του εγγράφου αν ο συντάκτης του είχε προσωπική γνώση των θεμάτων που περιέχει έστω και αν δεν είναι μάρτυς στη δίκη. Η απουσία του όμως πρέπει να κριθεί δικαιολογημένη. Και θεωρείται δικαιολογημένη εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που θεσπίζει διαζευκτικά η επιφύλαξη της παραγράφου 4(1)(β). Ο μάρτυς πρέπει να βρίσκεται στο εξωτερικό, γεγονός που εδώ είναι αμειψαία αποδεκτό. Περαιτέρω πρέπει να φανεί ότι "δεν είναι εύλογα πρακτικό να εξασφαλισθεί η παράσταση του" (συντάκτη).

10

15

20

Κατά κύριο λόγο ο νόμος εφαρμόζεται σε έγγραφα ιδιωτικής φύσεως. Αλλά κατά την εφαρμογή του επιτράπηκε μεγάλη ελαστικότητα. Αναφέρει σχετικά ο G. D. Nokes "An introduction to Evidence" 4η έκδοση, σελ. 342 αναφορικά με την πανομοιότυπη πρόνοια της Evidence Act 1938:

25

"Documents include books, maps, plans, drawings and photographs; but this is not an exhaustive definition, and the Act has been applied to many other writings,
Though its application is mainly to private documents, there is no restriction on the nature of the writings comprised in the Act,"

30

Μεταξύ των εγγράφων που έγιναν αποδεκτά στην πορεία αυτού του νόμου μέχρι την αντικατάστασή του από άλλη νομοθεσία στην Αγγλία είναι και οι ένορκες δηλώσεις. Παράδειγμα αποτελεί η υπόθεση *Ozzard-Low v. Ozzard-Low & Wonham* [1953] 2 All E.R. 550. Επρόκειτο για τρεις ένορκες δηλώσεις από μάρτυρες που ζούσαν σε γνωστή διεύθυνση στη Ραγκιούν της Βιρμανίας, όπου έγινε

35

και η όρκηση τους. Και ετοιμάστριαν με σκοπό τη χρήση σε δίκη στην Αγγλία, που αφορούσε την αίτηση διαζυγίου συζύγου για μοιχεία. Η ένσταση της συζύγου στην προσφορά τέτοιας μαρτυρίας ήταν ότι ο σύζυγος δε φρόντισε, ενόσω εκκρεμούσε η διαδικασία, να δώσουν τη μαρτυρία τους, που ήταν το αντικείμενο των ενόρκων δηλώσεων ενώπιον εξεταστή ή με τη μέθοδο της εντολής (on commission). Το ίδιο επιχείρημα προβλήθηκε και στην προκείμενη περίπτωση από το δικηγόρο του ενάγοντα. Επομένως, σύμφωνα με την προβληθείσα ένσταση, ο σύζυγος απέτυχε να αποδείξει ότι "δεν ήταν εύλογα πρακτικό να διασφαλισθεί η παρουσία τους". Η ένσταση απορρίφθηκε και οι ένορκες δηλώσεις κατατέθηκαν με το εξής σκεπτικό, που φαίνεται στη σύνοψη της απόφασης, στη σελ. 550:

5
15
20
"Attendance" in the proviso did not mean attendance to give evidence at any time during the suit, as, for instance, before an examiner or commissioner the words of the proviso imposed on the court the duty of deciding whether at the moment when the statement was tendered in evidence the maker of the statement "is beyond the seas and it is not reasonably practicable to secure his attendance"; in the present case the conditions contained in the proviso were fulfilled, and, therefore, the documents were admissible in evidence."

25
30
Όπως αναφέρει ο Cross "Evidence" 3η έκδοση σελ. 488 και 489, υπάρχουν δύο σχολές ερμηνείας του όρου "ενδιαφερόμενο πρόσωπο" στο άρθρο 4(3). Η μία είναι ότι ο συντάκτης του εγγράφου δεν πρέπει να έχει καμιά προκατάληψη κατά το χρόνο σύνταξης του. Και η άλλη ότι μόνο το ουσιαστικό υλικό συμφέρο στην έμβαση της υπόθεσης τον καθιστά "ενδιαφερόμενο πρόσωπο". Μπορεί στο σημείο αυτό να αναφερθώ στο κριτήριο που έθεσε ο δικαστής Morton στην *Plomien Fuel Economiser Co. Ltd. v. National Marketing Co.* [1941] 1 All E.R. 311. Ήταν αγωγή για απομίμηση εμπορευμάτων και ο μάρτυρας ήταν υπάλληλος των εναγόντων:

"It seems to me that a useful test, though not perhaps the only one, is: was it better for Mr. Petrie that the plaintiffs should succeed in the present action or was it a matter of indifference to him."

35
Για το ίδιο θέμα ισχύουν επίσης και τα σχόλια μου στην προγενέστερη ενδιάμεση απόφαση της 8/10/93.

Θα μπορούσα να πώ στο σημείο αυτό ότι με οποιοδήποτε κριτήριο ο κ. Stubbs δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Δεν προβλήθηκε τίποτε που να δείχνει ότι η ενέργεια του

οφείλεται είτε σε προκατάληψη εναντίον οποιουδήποτε ή σε υλικό συμφέρον. Επομένως από τη σκοπιά αυτή δε δημιουργείται κώλυμα. Ούτε η φύση της μαρτυρίας, δηλαδή, η ένορκη δήλωση συνιστά, όπως δείχνει η **Ozzard-Low**, ανωτέρω, στοιχείο αποκλεισμού.

Ορθώνεται όμως το ερώτημα που αφορά το μέρος της δήλωσης που έχει το χαρακτήρα ερμηνευτικού σχολίου του τεκμ. 18. Υπενθυμίζω ότι τούτο αποτελείται από επιστολή-fax που πληροφορεί τον ενάγοντα ότι οικονομικός οργανισμός είναι έτοιμος να παράσχει το δάνειο υπό τους όρους και συμφωνίες που επισυνάπτονται και καταλαμβάνουν 3 περίπου σελίδες. Είναι στοιχειώδης κανόνας του δικαίου της αποδείξεως ότι η πρόθεση συντάκτη κειμένου καθώς και η έννοια του τελευταίου εξάγονται απευθείας από αυτό. Και είναι έργο του δικαστηρίου. Δεν απόκειται στο συντάκτη να διαλευκάνει την πρόθεση του ή την έννοια των γραφομένων του.

Ομολογώ δεν έχω υπόψη μου δικαστικό προηγούμενο ούτε ο δικηγόρος των εναγομένων με παρέπεμψε σε νομολογία ότι υπάρχει διάκριση μεταξύ εγγράφων όπως λ.χ. μεταξύ συμβολαίου και επιστολής. Παρόλο που πρέπει να τονίσω ότι το τεκμ. 18 δεν είναι μιά απλή επιστολή. Ό,τι λοιπόν αποτελεί απόπειρα ερμηνείας του τεκμ. 18 στην ένορκη δήλωση πρέπει να αγνοηθεί γιατί δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4(1).

Περαιτέρω έχοντας υπόψη τις ενέργειες του μάρτυρα και τις σχετικές αυθεντίες καταλήγω ότι έχει αποδειχθεί πως δεν ήταν εύλογα πρακτικό να παραστεί ο κ. Stubbs. Το δικαστήριο φυσικά διατηρεί πάντοτε την ευχέρεια κάτω από τη διάταξη του άρθρου 4(5) παρά τη συνδρομή των προϋποθέσεων του νόμου να απορρίψει τη δήλωση αν για οποιοδήποτε λόγο φαίνεται "πως δεν είναι σκόπιμο προς το συμφέρον της δικαιοσύνης" να γίνει δεκτή. Όμως δεν προβλήθηκε ένα τέτοιο επιχείρημα ούτε έγινε επίκληση στη διάταξη αυτή.

Καταλήγω ότι αναφορικά με άλλα γεγονότα που περιέχει η εν λόγω βεβαίωση μπορεί να κατατεθεί σαν μαρτυρία, αλλά δε θα αναφέρω τίποτε επί του παρόντος αναφορικά με τη βαρύτητα και τη σπουδαιότητα τέτοιας δήλωσης.

Η αίτηση επιτρέπεται. Διαταγή ως ανωτέρω.